

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Misericordiæ apud Deum retributio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

domum duci. Ducam igitur domum. Quin & ad mensam te admitti desiderares. Admittam igitur ad mensam, & tamquam Christo seruiã. Et quia crescebat semper in pectore illius diuinus ignis magis, ac magis, eò se documentum illi traditum extendit, vt fœdum illud & vlcibus coopertum mendicabulum à cœna, in proprium cubile deduceret, atque in suo & lecto collocaret; cogitabat enim & sibi gratum futurum, si id fieret similiter agrotanti. Quin & illud dictabat eadem regula charitatis: Si tu tam exhaustis viribus cum morbo colluctareris, nonnè velles tibi aliquem astare, & vigilem excubare? Velles vtique. Excubabo igitur & ego isti. Altera iam transferat noctis vigilia, cum inter gemitus audire miserandum in modum exclamantem ægrum, ac dicentem: Ah, vt fitio! heu siti enecor! moriendum est mihi, nisi quis me frigida refocillet. Quam vocem vbi intellexit excubitor, protinus ita se se ipsum est allocutus: Si tu ita constitutus siti arderes, nonnè velles tibi ab alio gelidissimum haustum afferri? Velles vtique. Itaque sine mora cucurrit, atque properè aquam è puteo haurire cœpit. Nimia properatio fecit inattentum; immò diuina prouidentia, quæ pro haustu aquæ frigidæ, cælum promisit, eum cælo maturum iudicauit. Nam dum ille festinanter situlam è puteo attrahit, attractus est ipse, vrnâ aquis grauidâ præponderante, submersusque expirauit. Facto die, duos familia desiderauit; nam neque mendicus in lecto, neque herus in domo repertus est. Diu, multumque requisitus, neque inuentus cum esset, fuit, qui se eum, media circiter nocte, per scalas descendentem audiuisse diceret. Adeunt igitur puteum in atrij vmbilico stantem. Inspiciunt curiosius, reperiuntque in caput præcipitem lapsum, & aquis suffocatum. Fit clamor, concurritur, luctus ingens omnes inuadit, sed mox in admirationem & gaudium mutandus. Nam postquam eum iniectis funibus, resupinum è puteo extraxerunt, collum aureo torque ornatum videbatur, ita splendebat. Sed non erat torques; litteræ erant supra aurum effulgentes, quæ hanc sententiam expresserant: *PRIVSQVAM HOC CORPVS IN AQVA FRIGIDVM FACTVM EST, ANIMA ILLIVS AB ANGELIS IN CAELVM PORTATA EST.*

Ecce tibi talionem, & retaliationem. Quemadmodum enim opera iniustitiæ, ita & opera misericordiæ suam habent compensationem;

III.

fationem; neque maior est spes diuinæ misericordiæ impetranda, quam si in opere misericordiæ ipsi moriamur. Hæc opera sunt insignia, atque ornamenta eorum, qui vt nobiles & illustres Dei Filij se gerunt. Misericordia est torques aurea, qua se sponso suo animæ condecorant. Qua de causa dicitur à Salomone: *Misericordia & veritas te non deserant, circumda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui, & inuenies gratiam, & disciplinam bonam, coram Deo, & hominibus.* Quæ verba exponens S. Chrysoſtomus ait: *Sicut filij Principum torques aureas, & catenas gemmis ornatas collo appendere solent in signum nobilitatis, ita planè qui filiorum Dei adoptione gaudent, libenter his opibus & ornamentis fulgent, tamquam filij eius, qui misericors est. Estote (ait Christus) misericordes, sicut & Pater vester misericors est.* Et post pauca. *Torquem hunc aureum anima aptemus (eleemosynam dico) quam diu scilicet hic fuerimus. Nam cum atas hæc præterierit, non amplius eo utemur. Quod enim in pueris conuenit, vt cum ad virilem ætatem peruenerint, ista deponant, atque alium assumant ornatum, idem quoque in nobis: etenim ibi non erit eleemosyna ista, qua pecunijs fit, sed alia quadam longè maior.* Quænam? Nimirum reuelatio arcanorum, quam hi, qui gloria superiores sunt in celo, quasi stipem quamdam inferioribus, ac sibi subiectis erogant, Dei videlicet consilia manifestantes. Quamquam autem diuiti supra dicto, ea retributio facta sit, ob misericordiam, quam Christo in mendici schemate exhibuit, lex tamen illa est generalis, extenditq; se se ad omnia, quæ alijs præstamus, etiam alia, quæ misericordiæ opera. Ait enim: *Omnia, quacumq; vultis, vt faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex & Propheta, hoc est, summa totius legis, & Prophetarum.*

IV.

Matth. 6. 12.

Talioem petere nos iussit Seruator etiam tunc, quando docuit sic orare: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis Pater vester caelestis delicta vestra. Si autem non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra.* Cuius consolabile exemplum recitat Blasius Melanefius, & post eum Baronius, de Ioanne Gualberto, adhuc sæculari, qui postea sanctissimus Abbas ac pater monachorum Vallis umbrosæ fuit. Is enim inimicitiarum ac irarum parentis non minùs, quàm facultatum hæres incidit

Prov. 3. 7.

S. Chrysoſt.
ep. ad Philip.

Luc. 6.

Matth. 7. 12.

Blas. Melanef
in vita
eius apud
Sur 72. Inl.
& Baron.
tom. 11. ad
An. Dom.
1091. 1.